

ת"פ 20397/02/11 - מדינת ישראל נגד נופל אטרש

בית משפט השלום בבאר שבע

ז' אדר ב תשע"ד
09 מרץ 2014

ת"פ 20397-02-11 מדינת ישראל נ'
אטרש

כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל

נגד

נופל אטרש

נוכחים:

תובע - עו"ד דרור שטורק

סניגרו - עו"ד יריב בן דוד

נאשם - בעצמו

גזר דין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 274(1), (2), (3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לאותו חוק; היזק במזיד, בניגוד לסעיף 452 לאותו חוק.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, כאשר בהכרעת הדין שנתנה ביום ו' חשון תשע"ד - 10/10/13,

זוכה מעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, אשר יוחסה לו בכתב האישום וכן מעבירה נוספת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העובדות כפי שנקבעו בהכרעת הדין: כאשר הגיע כח שוטרים למתחם מקום מגוריו של הנאשם בפזורת שבט אלאטרש,

עמוד 1

במטרה לעצור את בנו, לאחר שאותר הבן ונעצר, לאחר שניסה לברוח מהשוטרים והושם בנידת - הגיעו למקום הנאשם ואחרים מבני משפחתו. הנאשם תקף את השוטר ע.ת. 1 בכתב האישום באגרופים בחלקי גופו השונים וכן את השוטר ע.ת. 5 בכך שכופף את אגודלו לאחור. כן השתתף הנאשם בזריקת אבנים מסיבית ומתמשכת לעבר הבלשים ואף הורה לאחינו הקטין, ע.ת. 6, לזרוק אבן לעבר השוטרים. חלק מהאבנים אף גרמו לנזקים לשמשת נידת המשטרה, בגינם הורשע הנאשם מכוח דיני השותפות. עוד נקבע בהכרעת הדין, כי המדובר היה באירוע אלים ומסוכן, שהביא השוטרים להיזקק לשימוש בגז מדמיע ואף לירות ירי מנשק חם באוויר. כן הוזמנה תגבורת על ידי השוטרים במהלך האירוע.

כאמור, זוכה הנאשם, מחמת הספק, מעבירה של פציעת אחד השוטרים, אשר לא הוכחה בראיות כנדרש לצורך קביעת אשמה במשפט פלילי. כן זוכה מאירוע נוסף של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חרף מתן אומן בגרסת השוטרים, משלא הוכחה המחשבה הפלילית ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות, כעולה מרישומי הפלילי ת/9. בין היתר, הורשע הנאשם בעבירות כנגד הרכוש; מרמה (התחזות כאדם אחר במטרה להונות ומסירת ידיעות כוזבות); מספר עבירות אלימות ואיומים; נהיגה פוחזת של רכב; שתי עבירות קודמות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ואף עבירה של בריחה ממשמורת חוקית.

עוד תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בן 3 חדשים, בר הפעלה, כעולה מגזר הדין ת/10.

מטעם ההגנה, הוגשו, לענין העונש, מסמכים מתיק החקירה (4/נ - 6/נ) אשר יש בהם, לשיטתה של ההגנה, ללמד כי לא הוגש כתב אישום כנגד אחרים שאף הם היו מעורבים בתקיפת השוטרים ובזריקת אבנים לעברם. עוד הוגשו, בשלב הטיעונים לעונש, אישורים רפואיים (7/נ - 8/נ) לענין מחלה קשה ממנה סובל בנו של הנאשם, ובגינה נזקק לטיפולים שוטפים. אם כי, יש לציין, האישור האחרון הנו מלפני יותר משנתיים ימים.

התביעה עותרת לקבוע מתחם ענישה אשר ינוע בין שנת מאסר ומחצה בפועל ועד שלוש שנות מאסר בפועל, בגין העבירות שביצע הנאשם. התביעה מפנה לפסיקה עדכנית ועותרת להשית על הנאשם עונש על הצד הגבוה של המתחם, בתוספת עונש צופה פני עתיד; קנס ופיצוי משמעותי לשוטרים.

ההגנה הביעה תרעומת על היעדר אחידות, לשיטתה, במתחם העונש אליו טוענת התביעה במקרים דומים, ועותרת לקבוע כי המתחם מתחיל בעונש צופה פני עתיד בלבד ולהסתפק בהטלת עונש על הצד הנמוך כנגד הנאשם.

לענין עבירות של תקיפת שוטרים, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע.פ. 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל**:

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של

הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם).

כן נקבע בפסק הדין ע.פ. 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא**:

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיזמים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור ואכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונם האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלומו חייהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

בית המשפט רואה לקבוע מתחם ענישה, בגין אירוע הכולל תקיפת שוטרים באלימות, על ידי חבורה, מתוך מטרה לסכל את פעילותם, לרבות זריקת אבנים מסיבית ומתמשכת לעברם, אשר ינוע בין שנת מאסר בפועל ועד 3 שנים מאסר. יצוין, הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה הינה בגין אירועים שאינם דומים במהותם לאירוע דנן. כך למשל, רע"פ 4918/13 מתיחס להרשעה בחלופה קלה יותר, של עבירה בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ואשר עיקר האירועים מתיחס להתנגדות למעצר; ת.פ. 22573-11-11 מתיחס למצב בו הותקף הנאשם באופן חמור על ידי שוטרים והגיב באלימות, ולפיכך נקבע מתחם נמוך יותר. אף ת.פ. 4011-11-12 אינו מתיחס לתקיפה רבתי של שוטרים בחבורה הכוללת זריקת אבנים וסיכון חייהם של השוטרים.

אף הפסיקה שהובאה על ידי התביעה מתיחסת למקרים קלים יותר של תקיפת שוטרים, אם גם בגין אותו סעיף עבירה, אך גם בה נקבעו עונשים נמוכים מזה המצוין על ידה כתחתית המתחם. ר' רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מ"י**, שם אושר עונש בן 16 חדשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אשר כללה דחיפת השוטר שהביאה לנפילתו, ובריחה מעיכוב.

לאחרונה אושר בבית המשפט המחוזי גזר דין בו הוטל עונש מאסר בן 20 חדשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות, שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף. ר' עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מ"י**.

עוד ר' רע"פ 1922/11, שם אושר עונש כולל בן 28 חדשי מאסר בפועל (לרבות הפעלת מאסר מותנה), בגין עבירה של

תקיפת שוטרים אשר כללה תקיפתם על ידי אדם אחד במטרה למנוע מעצרו.

בפסק הדין ע.פ. 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** אושר מתחם ענישה עד 5 שנים מאסר בפועל, כאשר המדובר היה בתקיפת שוטרים בנסיבות הדומות לתיק דנן, למעט העובדה, כי בשל אגרוף שניתן על ידי הנאשם שם לשוטר וגרם לחבלה באפו, הורשע בגרימת חבלה חמורה, מה שאין כן במקרה שלפנינו, כאשר הנאשם זוכה מעבירה דומה של פגיעה בנסיבות מחמירות. כפועל יוצא מכך ראה בית המשפט לעדכן הרף העליון של המתחם עד 3 שנות מאסר.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם נעוצה, ראש וראשית, באופי התקיפה, במידת התעוזה והיעדר המורא שמבטאת; עוד יש לקחת בחשבון מידת הפגיעה בעבודת המשטרה וסיכול משימות השוטרים; כן יש להתחשב במידת ההכבדה שנגרמה כלפי מערכת אכיפת החוק כתוצאה מהאירוע; עוד יש לקחת בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הפלילי ומידת נטילת האחריות והפנמת חומרת המעשים.

במקרה דנן, המדובר בתקיפה רבתי, בחבורה, אשר הפגינה היעדר מורא כלשהו מרשויות אכיפת החוק והיה בה כדי לסכן את שלומם של השוטרים ואף את חייהם. לפני זמן לא רב נפגעה פעוטה מאבן שהושלכה במהלך נסיעה בכביש באיזור השומרון, ועודה שוהה בתרדמת, כך שאין לומר כי אבן הנזרקת לעבר כח שוטרים אינה בעלת פוטנציאל של גרימת נזק חמור לשלום גופם ואף לחייהם.

הוסף לאמור, תקיפת שוטרים באה במטרה למנוע מעצר של אחד מבני משפחת הנאשם.

האירוע גרם להכבדה של ממש על פעילות אכיפת החוק ולהקצאת משאבים. השוטרים נאלצו, כפי שנקבע בהכרעת הדין להשתמש בגז מדמיע; ירי מנשק חם באוויר; ואף הוזעקו כוחות תגבורת.

כעולה מדברו האחרון של הנאשם, טוען הוא לחפותו המוחלטת ואינו נוטל אחריות כלשהי על מעשיו כפי שנקבעו בהכרעת הדין. משכך, אינו זכאי להקלה של מי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות אלימות וכן עבירות כנגד אנשי מרות, לרבות בריחה ממשמורת חוקית, מה שמלמד על יחסו לחוק ולגופים האמונים על אכיפתו ושמירתו.

בית המשפט לוקח בחשבון, כי הנאשם לא פעל לבדו, ברם אינו רואה במסמכים שהוגשו על ידי ההגנה די על מנת לבסס טענה של אפליה אל מול מעורבים אחרים, באשר אין מלוא התמונה הראיתית כלפי אותם מעורבים אחרים פרוסה לפני בית המשפט, ומשכך, יש להניח, מכח חזקת תקינות הפעולה המנהלית, שהתביעה הכללית בחנה את חומר הראיות בכללותו והגיעה למסקנות כפי שהגיעה לגבי אותם מעורבים. גם העובדה שקטין נוסף, בנו של הנאשם, אשר פעל יחד עמו, נדון, בבית המשפט לנוער, לעונש צופה פני עתיד, לא תסייע לנאשם, בידוע, שבבית המשפט לנוער ניתנת בכורה

לשיקולי השיקום, שיקולים, אשר לאור עברו של הנאשם ובהיעדר נטילת אחריות מצדו - אינם רלוונטיים במקרה דנן. הוסף לאמור, משיקוליה שלה, לא עתרה ההגנה להפנית הנאשם לחקירת שירות המבחן, כך שאין בנמצא התווית דרך טיפולית שיקומית כלשהי בעבורו.

בית המשפט לוקח בחשבון מצבו הבריאותי של אחד מילדיו של הנאשם, הגם שלא הונחו לפני בית המשפט אישורים רפואיים עדכניים, ואולם לענין זה משמעות שאינה מכרעת, לנוכח העובדה, כעולה מהמרשם הפלילי ת/9, שהנאשם שב ומבצע עבירות למרות המצב המתואר, ואף לנוכח הדברים שנשמעו מפי הנאשם, כי לו 13 ילדים, חלקם בגירים, וכן מתגורר במסגרת המשפחה המורחבת, מה שמאפשר מעגלי תמיכה לבן הקטין, ככל שנזקק לטיפולים רפואיים, והוא אינו תלוי בנאשם לבדו.

עוד לוקח בית המשפט בחשבון, לטובת הנאשם, כי זוכה מחלק מסעיפי העבירה.

לאחר שבית המשפט שוקל את טענות הצדדים, בא לכדי מסקנה כי לאור חומרת האירוע של תקיפת השוטרים והסיכון שנוצר לשלומם ולחיייהם - מחיב המקרה ענישה משמעותית, על הצד הגבוה של המתחם, משיקולי גמול וכן לצורך הרתעת הנאשם והרתעת הרבים, וכי נסיבותיו האישיות של הנאשם נדחות, במקרה זה, אל מול יתר שיקולי הענישה. אם לא יגזר עונש ברף העליון ממש, יהא זה בשל מידת הרחמים לאור מצבו המתואר של בן הנאשם ולאור זיכויו מעבירות נוספות.

עוד רואה בית המשפט להשית עיצומים כספיים בדמות קנס, שיבטא, בין היתר, את הנזק לרכוש הציבור - הפגיעה בנידת המשטרה, וכן פיצוי לשני השוטרים נפגעי האלימות הישירה שנקט הנאשם. לענין קביעת הפיצוי, חרף שליחתו של הנאשם למאסר, כבר נפסק לא פעם, כי בהיות הפיצוי סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי, כשם שבתביעה אזרחית נזיקית אין נפקות למצבו הכלכלי של הנתבע, כך גם אין ליתן משקל ליכולתו הכלכלית של הנאשם.

ר' ע.פ. 5761/06 **מג'דלאוי נ' מ"י**:

לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטיבו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב... ולכן הנושא שהעלה ב"כ המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלחו, אינו יכול לשמש אמת מידה. לכאורה... תיתכן סיטואציה בה יפסק סכום שבשעת פסיקתו אין החייב יכול לעמוד בו, ולימים ישתפר מצבו הכלכלי אם מהשתכרות ואם ממקור אחר.

כן ר' ע.פ. 2174/11 **לוזון נ' מ"ח ואח'**:

מן האמור עולה כי אין פסול בפיצוי גבוה יחסית... אף מקום שהיכולת הכלכלית אינה גבוהה.

מה גם, במקרה דנן, לא נטען על ידי ההגנה ולא הובאו ראיות בנוגע למצב כלכלי בעיתי אצל הנאשם, אשר מפרנס, לדבריו בדברו האחרון, שתי נשים ו-13 ילדים.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים; עינתי בראיות לעונש; שמעתי דברו האחרון של הנאשם, הנני לגזור על הנאשם העונשים הבאים:

- א. 30 חדשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל מאסר מותנה בן 3 חדשים שנגזר על הנאשם בת.פ. (שלום באר-שבע) 1456/07 (ת/10), כמצוות המחוקק, במצטבר לעונש שהוטל בהתאם לסעיף א' לעיל;
- ג. סה"כ ירצה הנאשם עונש בן 33 חדשי מאסר;
- ד. 12 חדשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד'; פרק י', שהיא מסוג פשע;
- ה. 8 חדשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד'; פרק י', שהיא מסוג עוון;
- ו. קנס בסך ₪ 5,000 או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01/01/15;
- ז. הנאשם יפצה את השוטר ע.ת. 1 בכתב האישום וכן את השוטר ע.ת. 5 בכתב האישום, בסך 5,000 ש"ח לכל אחד מהם. הפיצוי ישולם עד ליום 01/01/15.

הנאשם יתיצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

החלטה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, לנוכח היות הנאשם משוחרר במהלך ההליכים והתיצבותו לדיונים, ראיתי לעכב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד עד ליום 10/04/14, שעה 10:00, אז יתיצב הנאשם לריצוי עונשו בכלא "דקל" במתחם מחוז דרום בשב"ס, אלא אם תינתן החלטה על ידי ערכאה מוסמכת. תנאי לעיכוב הביצוע יהיה הפקדה כספית בסך ₪ 15,000 וכן המצאת שתי ערבויות צד ג' על ידי ערבים בעלי יכולת כלכלית בהתאם לנהל ערבויות פלילי, על סך ₪ 15,000 נוספים. כן יוצא כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מהארץ.

הנאשם יוחזק במאסר עד למילוי תנאי השחרור.

ניתנה והודעה היום ז' אדר ב תשע"ד, 09/03/2014 במעמד הנוכחים.

החלטה

שב"ס יאפשרו לנאשם חמש שיחות טלפון ממתקן ההמתנה.

ניתנה והודעה היום ז' אדר ב תשע"ד, 09/03/2014 במעמד הנוכחים.